

Mlada Korojka

MESEČNA MLADINSKA PRILOGA »SLOVENSKEGA VESTNIKA« ★ DUNAJ, V PETEK 21. FEBRUARJA 1947. — LETNIK II. — ŠT. 2 (8)

Naprej, mladina Slovenske Koroške, s tekmovanjem v boj za srečnejše življenje v Titovi Jugoslaviji

Proglas Zveze mladine za Slovensko Koroško

NA POZIV NAŠE NARODNE VODITELJICE OSVOBODILNE FRONTE TEKMUJMO Z GESLOM: „VSE ZA PRIKLJUČITEV K TITOVIM JUGOSLAVIJI!“

NADALJUJMO BORBO, KI SMO JO PRIČELI SKUPNO Z VSO JUGOSLOVANSKO MLADINO POD POVELJSTVOM MARŠALA TITA!

Titova mladina Slovenske Koroške tekmuje:

Z UDARNOSTJO, S PREDANOSTJO, S SVETILIM VZGLEDOM NAŠIH BORCEV — PARTIZANOV!

TEKMUJMO V ORGANIZACIJSKEM DELU, V UDARNEM DELU OBNOVE NAŠIH DOMOV, V PROSVETNEM DELU!

MLADINCI, MLADINKE, V SVOJI BORBI NE SMEMO POZNATI OVIR IN NE ZAPREKI!

NAPREJ, MLADINA SLOVENSKE KOROŠKE, V BORBO ZA LEPSO, SVETLEJŠO BODOČNOST, ZA SREČNEJŠE ŽIVLJENJE V NOVI, DEMOKRATIČNI, SVOBODNI LJUDSKI REPUBLIKI JUGOSLAVIJI!

Pokrajinski odbor
ZVEZE MLADINE ZA SLOV. KOROŠKO.

Borili se bomo neomajno, dokler ne bo priključena Slovenska Koroška k Titovi Jugoslaviji

Pokrajinska konferenca Zveze mladine za Slovensko Koroško

Ze v torek, 11. februarja dopoldne so se začeli zbirati mladinci in mladinke iz spodnjega dela Slovenske Koroške v Celovcu, da bi skupno odšli v Dole ob Vrbskem jezeru, kjer je bila od 12. do 14. februarja konferenca Zveze mladine za Slovensko Koroško. Istega dne zvečer so prispeli na mesto tudi udeleženci iz beljaškega in celovškega okraja. 33 mladincev in mladink je bilo zbranih, da bi se med seboj pogovorili in napravili načrte za mladino v velikem, vsenarodnem tekmovanju Slovenske Koroške z geslom »Vse za priključitev Slovenske Koroške k Federativni ljudski republiki Jugoslaviji!«

Od začetka konference, ki jo je otvoril sekretar Pokrajinskega odbora Zveze mladine za Slovensko Koroško tov. Danilo Kupper, pa do konca so vsi udeleženci pokazali svoje brezmejno navdušenje in voljo do dela in borbe za naš visoki cilj — priključitev Slovenske Koroške k materiji Sloveniji v FLRJ. Na konferenci so bili navzoči člani Pokrajinskega odbora OF za Slovensko Koroško, tov. Karl Prušnik-Gašper, ki je imel referat »o liku aktivista OF«, dalje tov. France Primožič-Marko in tov. Miha Rigl-Peter. Tov. Danilo je podal pregled dosedanjega dela in osnovne smernice za nadaljnje delo. Tov. Vida je spregovorila »O vlogi mladine v Sovjetski zvezi in FLRJ.«

Mladina bo tekmovala v utrditvi in okrepitvi mladinske organizacije, v udarniškem delu pri obnovi, v spo-

znovanju narodne zgodovine, v ljudsko prosvetnem delu, v fizikalnem udejstvovanju, v organizaciji »mladinskega tedna«. Da se bodo načrti tekmovanja tudi v resnici izpolnjevali, je mladina sprejela 10 sklepov in se na koncu svečano obvezala, da bo svoje obveze izpolnila in jih še prekoračila.

Borbeno razpoloženje naše mladine je še povečal nenaden poziv britanskega vojaškega sodišča v Velikovcu, ki je tov. Danila klical za 14. februarja k sodnijski obravnavi v Velikovec, češ da je »kot sekretar mladinske organizacije OF podpiral in deloval v nedovoljeni organizaciji, ki je zasedbene oblasti niso priznale«. Mladina na konferenci je živo občutila, da z gornjo obtožbo ni prizadet samo tov. Danilo osebno, ampak vsa slovenska koroška mladina. Na licu mesta so udeleženci konference sestavili ogorčeno protestno pismo na britansko civilno upravo v Celovcu, ki ga je 13. februarja posebna delegacija predala polkovniku Simsonu.

Ko se je 14. II. zv. tov. Danilo vrnil na konferenco s sporočilom, da je bilo vojaško sodišče prisiljeno zavrniti obtožbo kot neutemeljeno, ga je mladina sprejela z navdušenim vzklikanjem in pesmijo »Na juriš«.

Na koncu konference so bile z navdušenim odobravanjem sprejete resolucije maršalu Titu, pooblaščenecm zunanjih ministrov v Londonu, vladi LR Slovenije in odposlana pozdravna brzojavka vodji jugoslovanske delegacije v Londonu, dr. Joži Vilfanu.

Mladinci in mladinke Slov. Koroške smo se prvi na avstrijskih tleh borili z orožjem proti nacističnemu rajhu

in doprinesli velik delež k osvoboditvi vseh svobodoljubnih narodov,

pravi poslanica slovenske koroške mladine pooblaščenecm zunanjih ministrov v Londonu. »Borili smo se v edinicah slovenskih koroških partizanov kot sestavni del jugoslovanske armade pod poveljstvom maršala Josipa Broza-Tita.« Nato govori poslanica o načrtnem ponemčevanju v prvi avstrijski republiki in o nasiljih v dobi nacizma ter nadaljuje:

»Danes po končani vojni pa se naš položaj v Avstriji ni prav nič izboljšal. Denacifikacija se je komaj pričela in sploh ne napreduje. Nacisti še vedno sedijo na važnih položajih v državnem aparatu. Pač pa odstavlajo slovenske učitelje in jih nadomeščajo z nacisti in inozemskimi fašisti. Slovenska mladina nima dostopa v javno življenje in državno službo. Našo or-

ganizacijo, Zvezo mladine za Slovensko Koroško, ki je nastala leta 1942. v narodnoosvobodilnem boju, je celovški varnostni direktor polkovnik Stossier v nekem zaupnem pismu na vse orožniške postaje proglasil za ilegalno. Sekretar naše mladinske organizacije tov. Danilo Kupper je bil zaradi tega postavljen pred vojaško sodišče zasedbenih oblasti. Naši organizaciji so onemogočeni stiki z mladino jugoslovanskih narodov, s katero smo se skupno borili proti nacističnemu sovražniku. Naši mladinski delovni brigadi »Franc Tavčman-Lenart« so onemogočili udeležbo pri gradnji mladinske proge Brčko-Banoviči.

To je samo nekaj krivic, ki se še danes dogajajo slovenski mladini na Koroškem. Zato se bomo v okviru našega vseljidskega gibanja, OF za Slovensko Koroško, borili neomajno in dosledno, dokler ne bo Slovenska Koroška priključena k svoji matični državi Sloveniji v FLRJ.«

Mladinska konferenca se je končala z mitingom, na katerem je bil sprejet še zadnji sklep: »Na juriš« naj bo bojni klic in himna slovenske mladine med tekmovanjem in nadalje do priključitve Slovenske Koroške k Titovi Jugoslaviji.

Mladina Slov. Koroške dr. Vilfanu

Na množičnih sestankih je slovenska antifašistična mladina zahtevala priključitev Slovenske Koroške k Jugoslaviji in poslala iz vseh sestankov vrsto brzojavk dr. Jožetu Vilfanu v London, v katerih ga je prosila, da odločno zahteva priključitev Slovenske Koroške.

Slovenska antifašistična mladina iz Žitare vasi in okolice se mu zahvaljuje za njegova prizadevanja in ga prosi, da še nadalje dosledno brani zahtevo koroških Slovencev po dokončni osvoboditvi.

Mladina iz Kaple v Rožu poudarja med drugim:

»Slovenska mladina je bila prva, ki je odločno in neustrašeno stopila na stran zaveznikov ter se ramo ob ramo borila skupno z brati onstran Karavank za svobodo. Antifašistična mladina iz Kaple prav tako kakor vsa ostala slovenska mladina odločno zahteva priključitev k FLRJ.«

Slovenska antifašistična mladina iz Dobrle vasi, Mokrij, Lovank, Goselne vasi, Kokinj in Belove v Podjuni, ki se je zbrala na svojem množičnem zborovanju 6. februarja v Dobrli vasi, ugotavlja, da so se mladinci in mladinke Slovenske Koroške borili že od leta 1942. dalje proti nacizmu. Nato piše:

»S tem smo mi, slovenska koroška mladina, doprinesli svoj delež k skupni zavezniški stvari. Položaj pa, katerega imamo v današnji Avstriji, ne odgovarja deležu naših žrtev. Avstrijske oblasti delajo množične hišne preiskave in zapirajo naše poštene mladince. Slovenski mladini ne dovolju-

jejo, da bi vstopala v državne in privatne službe, pač pa jih pošiljajo za hlapce in dekline na kmetije. V šolah so nas in nas še ponemčujejo, namesto da bi nas učili materinega jezika in ljubezni do našega slovenskega naroda. Prav zato vidimo edino rešitev v priključitvi.«

Slovenska mladina iz krajev Št. Vid, Horce, Pogorče, Mlinče, Rikarja vas, Nagelče, Vesele, Zamelnje, Gluhj les in Št. Primož, ki se je zbrala na množičnem zborovanju v Št. Vidu, poudarja v svoji brzojavki:

»Veliko število mladincev, ki so danes med nami, se je odločno in neustrašeno borilo proti nacifašizmu. Iz naše male občine je bilo samo iz vrst mladine v partizanih 16 mladincev, od katerih sta dva padla junaške smrti v borbi proti SS-ovski policiji in gestapu. Zaradi odločnega antifašističnega zadržanja je bilo zaprtih v koncentracijskih taboriščih 11 mladincev in mladink, od teh je bila ena mladinka obglavljena. Danes delajo po domovih naših najboljših mladincev hišne preiskave; inozemski fašisti pa izvajajo nad nami nasilja, dočim bivši »hajot« firerji in zagrizeni nacisti uživajo vso podporo avstrijskih oblasti. Ti so danes organizirani v »Wurfkomandah« in neovirano pretepajo naše mladince. Zahtevamo, da nam priznajo pravice, za katere sta padla naša mladina, za katere je bila obglavljena naša mladinka. Vse te žrtve smo dali zato, da bi mi in naši nasledniki živeli skupno s slovenskim narodom v FLRJ, s katerim smo se ramo ob ramo borili za skupno zavezniško stvar.«

Spremenili bomo lice Slov. Koroške

Kakor znano je avstrijska delegacija v Londonu zatrjevala, da uživamo Slovenci na Koroškem vse pravice. Tudi o dvojezičnih napisih je bilo govora. Seveda je bilo besedičenje o pravicah in enakopravnosti samo pesek v oči svetovni javnosti.

Da pa stvar z dvojezičnimi napismi ne bo ostala samo v besedah, hočemo poskrbeti sami. Zato so se mladinci na sestanku čitateljev »Slovenskega vestnika« v Pliberku domenili, da bodo sami postavili kažipot z napisom v materinskem jeziku. Neustrašeno in ponosno smo odnesli na križišče slovenski kažipot. Navzoči so bili tudi orožniki in več nacistov, ki pa niso upali, črhiniti niti besede. Pač pa so nacisti pokazali svoje junaštvo v varstvu

teme. Kajti že prvo noč je izginil s križpotja slovenski kažipot.

Postavili smo ga drugič — in zopet je izginil. In postavili smo ga še tretjič in postavljali ga bomo tako dolgo, dokler ne bo stal tako trdno, da ga ne bo mogla odstraniti nobena nacistična druha.

Tako je torej s pravicami, o katerih je govoril inž. Fiegl in ki nam jih je zagotavljal g. Piesch, celo taka nedolžna stvar kot so napisi v materinskem jeziku na kažipotih jih bode v oči. Mi nismo zbirali cunj in kosti za nemško armado, ampak smo se z orožjem v roki borili za to, da bi bili deležni prave svobode, ne pa »svobode«, ki podira kažipote, ki v slovenskem jeziku kažejo v slovenske vasi.

Slovenska mladina pozdravlja mladino Slovenske Koroške

S IV. plenarnega sestanka Glavnega odbora Ljudske Mladine Slovenije so poslali Pokrajinskemu odboru Zveze mladine za Slovensko Koroško pozdravno brzojavko, ki pravi med drugim:

»Medtem ko se mi pripravljamo za največja dela našega petletnega go-

spodarskega načrta, se morate vi še vedno boriti proti fašističnemu nasilju za svojo svobodo. Mi spremljamo vsak dan vašo borbo in vam pomagamo s tem, da s svojim delom krepimo moč Federativne Ljudske republike Jugoslavije, naše in vaše skupne domovine.«

Mladinska proga Šamac - Sarajevo bo nova zmaga jugoslovanske mladine

»Mladina Jugoslavije! Naj bo leto 1947 leto še bolj množičnega, še večjega delovnega poleta mlade generacije Jugoslavije ne samo v izgradnji na šolah in univerzah, povsod, kjer dela in se uči mladina! Šolska, strokovna, telesna in kulturna vzgoja naj ti bo naloga, a preostali čas posveti izgraditvi in obnovi naše zemlje. Gradnja novih železniških prog, novih cest, novih tovarn in rudnikov, novih poslopij, čaka tudi na tvoje sodelovanje v letu 1947.«

Temu novoletnemu pozivu maršala Tita se je odzvala mladina širom Jugoslavije. Največja naloga, ki jo je sprejela jugoslovanska mladina, je zgraditev proge Šamac—Sarajevo. To ne bo samo največje delo mladine, ampak je obenem največja gradnja v vsej Jugoslaviji v tem letu.

Pomen mladinske proge Šamac—Sarajevo za svetovno demokratično javnost je najbolje označil tov. Švabič z besedami: »Napredni, demokratično usmerjeni ljudje v državah, kjer so delovne množice še vedno tlačene, spremljajo s simpatijo napore jugoslovanskih narodov za izgradnjo nove družbene ureditve, ker vidijo v njej primer poti, po kateri je treba hoditi. V zmagah naše dežele za gospodarski dvig spoznava napredni svet v tujini pravilnost svoje borbe. V deželah s staro družbeno ureditvijo si ni mogoče predstavljati, da bi ogromne množice mladine prostovoljno in brezplačno delale. Ker je mladinska proga največja letošnja gradnja v Jugoslaviji, ki se bo poleg tega izvedla s prostovoljno delovno silo, bo to naletelo na širok odziv v inozemstvu.«

KAKO JE MLADINA SPREJELA NAČRT O GRADNJI PROGE ŠAMAC—SARAJEVO

»Kakor smo lansko leto poslali na Mladinsko progo naše najboljše mladince in mladinke, tako hočemo tudi letos sodelovati z vsemi močmi pri izpolnjevanju največje delovne naloge celotne mladinske organizacije v Jugoslaviji.« je pisala mladina mesta Kamnika Glavnemu odboru LMS.

Na konferenci delavske mladine v jeseniških železarnah so sklenili: »Vsi vajenci gremo skupno s svojimi mojstri in vsem potrebnim orodjem za mesec dni na progo.« V pripravah za odhod na progo bodo iztovorili 50 vagonov in s tem zaslužili potrebni denar za nabavo orodja in opreme vseh delovnih brigad jeseniškega okraja.

Vsi dijaki 8. razreda ptujske gimnazije so se javili za gradnjo mladinske proge Šamac—Sarajevo. Pismo končujejo: »Tako se bomo odzvali novoletni poslanici maršala Tita, ker hočemo tudi mi graditi svojo domovino in svojo bodočnost.«

Mladinski aktiv Sedlašek iz Haloz, ki šteje 58 članov, bo poslal na mladinsko progo 10 mladincev, ostali pa bodo pridno delali doma in pomagali pri poljskih delih tistim družinam, katerih sinovi in hčere bodo odšli na gradnjo proge.

Taka pisma in podobni sklepi prihajajo iz vseh krajev, mest, aktivov in konferenc v Jugoslaviji. Mladina je razumela pomen nove proge v gospodarskem načrtu nove Jugoslavije. Zato se razvija vse delo jugoslovanske mladinske organizacije pod geslom: »Vse za progo Šamac—Sarajevo!«

ČIM VEČ IZVEZBANIH DELAVCEV ZA NOVO PROGO!

Osrednji odbor LMJ in glavni odbori posameznih republik so organizirali najrazličnejše strokovne tečaje, kjer se mladina usposablja za delo na mladinski progi. Eni se v teh tečajih seznanjajo z zemljskimi deli, trasiranjem proge, polaganjem tračnic, z zidarskimi in tesarskimi deli, z miniranjem, z deli v kamnolomih; drugi pa se vzgajajo za voditelje in organizatorje dela na progi. Več ko 3000 mladincev se mora izvežbati za delo v glavnem štabu in štabih brigad, za kulturno-prosvetno delo in fizikalno udejstvovanje, za vodstvo raznih tečajev, ki bodo v času gradnje na mladinski progi, in podobno.

»TA PROGA BO NOV DOKAZ, KAJ JE MOGOČE DOSEČI V SVOBODNI IN NEODVISNI DRŽAVI, KJER JE LJUDSTVO PREVZELO OBLAST V SVOJE ROKE.«

Po VI. zasedanju plenuma Centralnega sveta Ljudske mladine Jugoslavije, kjer so med drugim izdelali tudi

Mladina JUGOSLAVIJE

VI. plenarni sestanek Centralnega sveta Ljudske mladine Jugoslavije, ki je bil od 20. XII. do 2. I. v Beogradu, je sklepal o izboljšanju dela aktivov LMJ na vasi, o izgradnji mladinske proge Šamac—Sarajevo in o finančnem poslovanju mladinske organizacije. Pregled ljubljanske organizacije o izvajanju sklepov V. plenuma pa je dal smernice za bodoče izboljšano delo in dosledno izvajanje nalog plenuma in centralnega sveta.

Pred kratkim je prišlo 117 mladincev iz Bosne in Hercegovine v jeseniške železarne, da se bodo izučili poklicev, ki so potrebni v težki industriji. Na Jesenicah bodo ostali več let. Mladinci so sinovi delavcev, bajtarjev in malih kmetov, ki so večinoma sodelovali v narodnoosvobodilni borbi, mnogo med njimi pa je tudi udarnikov z Mladinske proge Brčko—Banovići. Tovarna je takoj pričela graditi zanje zidane delavske hišice, pripravljajo pa se že tudi strokovni tečaji. Tem mladincem bo sledilo še tri sto tovarišev.

Na množičnem sestanku mesta Idrije, 29. januarja, so vsi navzoči soglasno sklenili: »Vsi, brez izjeme bomo

Dobljeni pozivajo na tekmovanje

Ze 26. januarja je mladina v Dobu priredila prvo smučarsko in sankarsko tekmo, ki je kljub začetniškim napakam prav lepo uspela. Doseženi so bili kar lepi časi in mladina se je zadržno odločila, da čimprej organizira še eno tekmo s še bolj množično udeležbo in boljšimi rezultati.

In res se je dobljanska mladina v nedeljo 9. februarja zbrala k svoji drugi tekmi, pri katerih so sodelovali mladinci in mladinke ter tudi pionirski.

Dob leži ob potoku Bistrici na vznožju Komeljna. Tekmovalna proga se je pričela na višini 900 m in je bila dolga 1500 m. Za drugo tekmo

okviren načrt za organizacijo pripravnih in dela na mladinski progi Šamac—Sarajevo, je Centralni svet LM Jugoslavije izdal proglas, iz katerega posnemamo:

»Mladinci in mladinke! Obveznosti, ki smo jih prevzeli, ne bo lahko izpolniti. Mladinska proga se bo vila od Šamca na Savi do Sarajeva v dolžini 237 km. Ob njej bomo zgradili 37 železniških postaj, dalje velik most na Savi in nekaj mostov čez reko Bosno, prebili 1550 m dolg predor in izkopal 3.800.000 kubičnih metrov zemlje in kamna. 180.000 mladincev mora v najkrajšem času končati to delo, ki se bo pričelo 1. aprila.

Izpolnitev te naloge bo zahtevala ogromne napore vseh naših mladinskih organizacij, pa tudi vsega ljudstva. Toda z uporabo izkušenj iz lanskega leta jo lahko z uspehom izpolnimo. Izpolnili bomo svojo novo obveznost — zgraditev proge Šamac—Sarajevo, ker je to trdna beseda jugoslovanske mladine, za katero ni nepremagljive trdnjave. Prav pri tem največjem delu petletnega načrta za letošnje leto moramo pokazati, kako bodo naši narodi dvigali svoje načrtno gospodarstvo, s kakšno naglico in poletom delamo v novi Jugoslaviji. Zato ni naš smoter le, da izpolnimo to nalogo, temveč da pri njeni izpolnitvi pokažemo, kakšen bo tempo izpolnjevanja petletnega načrta, s kakšno naglico se bodo izpolnjevali načrti v gospodarstvu sploh, kako bodo narodi Jugoslavije v borbi za vedno boljše življenje prekašali vse norme, ki so bile kdaj koli postavljene.

Naj bo mladina kakor vedno v prvih vrstah na fronti dela! Naj z delom na progi ponovno potrdimo, da smo v resnici ljudska mladina! Storite vse, da bo naša akcija na progi Šamac—Sarajevo nova, velika zmaga Ljudske mladine Jugoslavije!«

odšli na mladinsko progo Šamac—Sarajevo.« Matere in žene pa so podprle zavedno primorsko mladino z obvezo, da bodo oskrbele mladinske brigade z obleko, obutvijo in živili. V Sevnici ob Savi se mladina pripravlja na uprizoritev sovjetske trodejanke »Novi dom«. Izkupiček prireditve bodo porabili za opremo mladincev, ki bodo odšli na mladinsko progo.

Mladini šole in izobrazbo! Mladina Gornjih Sušic pri Novem mestu je skupno z učiteljstvom organizirala osnovno nadaljevalno šolo, kmečka mladina Vavte vasi pri Novem mestu pa je organizirala kmečko nadaljevalno šolo v zimskih mesecih.

13. februarja se je začel IV. plenarni sestanek Glavnega odbora Ljudske mladine Slovenije. Na zasedanju so razpravljali o delu mladinske organizacije na vasi, o gradnji proge Šamac—Sarajevo in o nalogah LMS po I. kongresu Fizikalne zveze Jugoslavije.

45.000 mladincev Bosne in Hercegovine se je obvezalo, da gredo gradit mladinsko progo Šamac—Sarajevo. Iz Slovenije se jih je prijavilo 15.000, republika Makedonija pa jih bo poslala 11.000.

se je zbralo okoli sto smučarjev in sankarjev, od katerih jih je 55 tekmovalo.

Prvi so nastopili fantje in pionirski na sankah. Med pionirski je dosegel prvo mesto Mlinarjev Pavle s časom 2 minuti 4 sekunde. Od fantov pa so dosegli prvo mesto Božičev Stanko, Trampužev Francej in Zlindrov Stefej s časom 1 min. 45 sek. Tekmovalcev je bilo 14.

Sledila so dekleta, ki jih je tekmovalo kar 23 na polovični progi. Prva je bila Hribernikova Katra s 50 sek., med pionirkami pa je bila najboljša Božičeva Micka s 54 sek.

Protj večeru je postal sneg zelo pri-

praven za smuko. Tedaj so nastopili naši smučarji, vsega 19 tekmovalcev. Smučarsko progo smo od zadnjih tekem podaljšali. Pri drugi tekmi so bili doseženi mnogo boljši časi kot pri prvi. Najboljši je vozil celih 36 sekund manj kakor pri prvi tekmi. Med mladinci so bili prvi Božičev Stefan z 1 min. 27 sek., Čepelnikov Marko in Milavčev Stefan z 1 min. 53 sek. Med pionirski pa se je posebno odrezal Figo Stanko s časom 2 min. 10 sek. Bolj šibek kot močan fantek, na kratkih smučkah brez palic, je treniral med sankarsko tekmo. Nato pa je bil prvi na startu za smučarje. Vozil je pogumno kot drugi vse strmine dolge smučke proge. V ravnini je drvel brez palic hitro proti zadnji strmini k cilju. Od njega si mogoče lahko še marsikaj obetamo.

Zvečer se navdušeni športniki kar niso mogli posloviti od prizorišča tekmovanja. Šele v temi so se vračali v vas. Petrova mati je požrtvovalno podprla lačne in izmučene športnike od blizu in daleč s svežo govejo juho in kruhom. Pri njej se je zbralo vse, kar je tekmovalo. Nestrna družba mladih tekmovalcev je ugibala o izidu tekem in težko čakala na razdelitev nagrad. Končno smo zvedeli za ocene in prejeli tudi nagrade. Vsi, ki smo bili ta dan v Dobu, smo bili s prireditvijo nadvse zadovoljni.

Sedaj si pa naši športniki želijo, da bi dobili kaj kmalu povabilo na podobno tekmo nekje v soseščini, da bi dokazali, da res nekaj znajo.

Izlet v sončno Šmarjeto

17. januarja je bil lep zimski dan. Igralci, ki se pripravljamo na igro »Deseti brat«, smo sklenili, da bomo imeli ta dan skušnjo v Šmarjeti nad Pliberkom. V dolini je ležala megla, toda že po polurni hoji navkreber smo se izklopali iz nje in sonce nas je prijazno pobožalo s svojimi zlatimi žarki. Prijazno nas je sprejela tudi Šmarjeta sama, kakor smo Slovenci sploh vselej gostoljubni napram poštenim ljudem. Šmarjeta je doprinesla veliko žrtev in dala 7 partizanov, borcev za svobodo. Najbolj znan med njimi, ki so ga sedanje »demokratične« avstrijske oblasti že nešteto krat aretirale, ker neustrašeno nadaljuje borbo proti ostankom fašizma in za osvoboditev Slovenske Koroške, je tov. Lipe Kolenik-Stanko, ki nas je povabil na svoj dom. V gostoljubni Kolenikovi hiši smo imeli najprej vajo za igro, nato pa je sledila prosta zabava s petjem, godbo, plesom in športom. Prepevali smo partizanske in narodne pesmi, se ob ubrani godbi tudi zavrteli, nekateri mladinci in mladinke pa so se odločili za gibanje na prostem in so se šli sankat in smučat. Po skupnem delu skupno veselje in zabava. Nobenemu od nas ni bilo žal te poti v sončno Šmarjeto.

MLADINA IZ DOBRLE VASI JE ZBOROVALA

Mladina Slovenske Koroške na svojih množičnih sestankih pozdravlja zahtevo FLRJ po priključitvi Slovenske Koroške k maternemu slovenskemu narodu. Po vsej Slovenski Koroški so množični občinski sestanki mladine kot priprava za mladinsko konferenco.

V četrtek 6. februarja se je v Narodnem domu v Dobri vasi zbrala mladina dobroske občine, da tudi ona izrazi voljo vse slovenske koroške mladine, namreč svojo zahtevo po priključitvi k Titovi Jugoslaviji. O nalogah mladine je spregovoril tov. Košutnik in tov. Glinik. Referatoma je sledil živahen razgovor.

ČESKOSLOVAŠKA MLADINA SE S PROSTOVOLJNIM DELOM VKLJUČUJE V DVELETNI GOSPODARSKI NAČRT

Po zgledu jugoslovanske mladine je pričela tudi češkoslovaška mladina organizirati delovne brigade, ki bodo sodelovale v izvajanju dveletnega gospodarskega načrta. Prvi večji deli, ki si ju je zadala Zveza češke mladine, je postavitev delavskih hišic za rudarje v revirju Most na severnem Češkem in pomoč pri obnovitvi porušene vasi Lidice.

O B O B L E T N I C I

KAJUHOVE SMRTI

Karel Destovnik, s partizanskim imenom Kajuh, je eden tistih mladih ljudi, ki so navzlic svoji mladosti zrelo, v umetniški obliki izrazili veličastno dobo narodnoosvobodilne borbe slovenskega naroda. Padel je kot partizan dne 22. februarja 1944 pri Belih vodah v bližini svojega rojstnega kraja. Njegov pojav je bila lepa obljuba za slovensko pesništvo, toda smrt ga je iztrgala iz življenja, ko je bil komaj 23 let star. Kljub temu pa se je Kajuh s svojo pesmijo zapisal v srce slovenskega ljudstva. Svojo veliko ljubezen do domovine in slutnjo o svoji junaki žrtvi pa je izrazil s temi besedami: »Lepo je, veš, mama, lepo je živeti, toda za kar sem umrl, bi hotel še enkrat umreti!«

Savo Vrtačnik je opisal v »Spominih na Kajuha« njegovo tragično smrt. Tisto jutro smo zagazili do vratu med Nemce.

Gazili smo sneg, jedli sneg, pili sneg, Kajuh pa je sanjari o pomladi.

»Ti, v Ljubljani sedaj morda ni več snega. In kmalu bodo vrtovi zasneženi od češnjevih cvetov.«

Tedaj je prišlo povelje. Na juriš! Vsi do zadnjega! Nihče od nas prav za prav ni vedel, kaj se godi. Le pred nami se je zateglo oglašal šarec.

»Štab divizije juriša na čelul!« je prišlo od kdo ve kje.

»Pojdimo, rad bi prekucnil kakega Nemca. Če crknem, naj vsaj tako, kot se človeku spodobi.« je dejal Kajuh.

Ko smo rinili v breg, sem ga videl, kako je pod nemškim ognjem skakal od drevesa do drevesa.

Sešla sva se spet, ko je bila trojna nemška linija prebita. Zavil sem v prvo hišo, mimo katere smo prišli in našel v njej kopico lačnih, ki so valjali v dlaneh testo za krofe — bil je pustni torek — ga z rokami grabili iz skled in metali v cvrčečo mast.

Nobenega sledu pravkar prestanega juriša. Vsaj na zunaj ne. Le trudnost, pa še ta se je zalezla v kosti, da je ni bilo videti.

Pod noč, ob petih popoldne, smo prišli do Belih vod. Namestili smo se, kakor smo vedeli in znali, v raztrgani, enonadstropni podrtiji ob robu gozda.

Stikali smo po sobah, da bi dobili kar koli za pod zob in našli moko, o kateri bi nihče ne mogel priseči, kje je zrasla; na storžu ali na klasu. S kuhanjem smo se tako zamotili, da smo pozabili postaviti stražo.

Med kuho je nekdo slučajno pogledal skozi okno in zatulil: »Nemci!« Istočasno je priletela ročna bomba naravnost na ognjišče. Pok, dva curka krvi iz levih senc in kuhar je omahnil za vselej.

Kajuh, moker, premražen, sestradan, od utrujenosti napol ubit, se je zavlekel v prvo nadstropje, si sezul škornje, legel na posteljo, položil brzostrelko k sebi in utihnil. Ne vem, ali je bedel ali spal.

Ob vzkliku in eksploziji se je poglgnal kvišku, pograbil brzostrelko in zdrel skozi vrata po stopnicah na vrat na nos.

Kratek rafal, za njim rafali od vseh strani. Šipe v oknih so se sesipale. Razleteli smo se po hiši, zasedli okna in začeli nažigati ven.

V delovnih brigadah se kuje jugoslov. mladina

Udeležba mladine v prostovoljnih delovnih brigadah ni samo gospodarskega pomena; poleg tega, da mladina z velikim delovnim poletom gradi ceste, železnice, koplje prekope, osušuje močvirja, poleg stalnega učenja in izpopolnjevanja v strokovnem delu, se mladina tudi vsestransko vzgaja. To nam zgovorno pričajo izkušnje iz ustvarjalnih naporov v lanskem letu in načrti ter priprave za letošnje delovne podvige jugoslovanske mladine.

Skupno življenje v brigadah in taboriščih zelo močno vpliva na značaj mladine. Konference, prireditve, predavanja, kritike in osebni vzgledi morejo odstraniti slabe razvade in razviti vse pozitivne strani pri mladini. Težka borba s prirodo rodi v slehernem mladincu upornost in odločnost, samozatajevanje v borbi za zmago in vero v lastno moč. Težko izvedljive naloge učijo mladince samostojnosti in iznajdljivosti. Z najtežjimi fizični-

Situacijo je rešil Luka, narodni heroj, ki se je z dvema tovarišema vračal od brigad, ki so ležale po četrte ure od nas in Nemce s petnajstimi bataljoni »Tomšičeve«, ki jih sploh ni bilo, tako dolgo obkoljeval, da so se ustrašili njegovega strašnega glasu in jo pobrisali od koder so prišli: v belih plaščih, na smučeh, skozi gozd.

V snegu okoli hiše so obležali trije Nemci, na hišnem pragu partizan — Kajuh.

NAŠA PESEM

Moja pesem ni le moja pesem,
to je boj vseh nas!
Moja pesem ni le moja pesem,
to je krik vseh nas!

Biti mlad v teh težkih časih,
to se pravi,
brez mladosti biti mlad,
zreti starega sveta propad,
skrivati premnogo nad,
to se pravi biti mlad...

Pa je vendar sreča biti mlad,
biti mlad in poln nad!

(Karel Destovnik-Kajuh)

mi deli, izvedenimi s tekmovanjem, si mladinci osvajajo nov odnos do dela — ljubijo in cenijo ga. Prostovoljno in brezplačno delo krepi v mladini zavest o potrebi žrtvovanja vsakega poedinca za dobrobit skupnosti. Skupno življenje, skupno delo in napori, skupna zabava zblizuje mladino iz različnih krajev med seboj, razvija bratstvo, tovarštvo in osebno spoštovanje med mladino.

Mladina si v delovnih brigadah osvoji tudi mnogo novega znanja. Šest ur traja telesno delo, ostali čas pa je posvečen učenju, kulturno-prosvetnemu delu in zabavi. Mladinske brigade bodo zajele tudi nepismene mladince v svojo sredo. Zato bodo v prvi vrsti organizirani analfabetični tečaji, kajti delovnih brigad ne sme zapustiti niti en nepismen mladinec. Pomanjkljivo osnovno znanje o prirodi bodo izpopolnila poljudno znanstvena predavanja študentov in nji-

hovich profesorjev, ki gredo skupno s svojimi učenci, da jim pomagajo in svetujejo s strokovnim znanjem.

Tudi politični vzgoji je posvečena velika skrb. Časopisi, radio in predavanja o dnevnem dogajanju in političnem življenju v domovini in po svetu bodo širila obzorje mladih graditeljev. Skupno delo in življenje z inozemskimi mladinci pa bo poglobilo bratstvo in okrepilo skupno borbo napredne mladine vsega sveta.

Vsaka brigada, ponkod celo četa, si organizira svoj stenski in ustmeni časopis, dalje dramske skupine, recitacijske zборе, kulturno umetniške skupine, kjer se kosajo mladi slikarji, kiparji, književniki, glasbeniki. Na mladinski progi Šamac—Sarajevo bo imela mladina celo svojo radijsko postajo s sprejemniki in zvočniki, časopis, ki bo izhajal dvakrat na teden, in več kinoaparatur.

Za mladince je predvidena tudi predvojaška vzgoja, ki bo obsegala 30 predavanj in vežb.

Posebna pozornost se bo posvečala fizikulturi. Vsakdanja jutranja telovadba, fizikulturna ura vsak drugi dan, lahka atletika, vodni šport in podobno bodo krepili zdravje in telesni razvoj mladincev.

Poleg tega rednega dela si bo mladina organizirala tudi strokovne tečaje. Ti tečajji bodo pripravljali in usposabljali mlade delavce za poznejše delo v tovarnah in podjetjih za velike naloge, ki jih postavlja petletni načrt. V tečajjih za voditelje mladinskih in drugih organizacij pa se bodo vzgajali novi kadri, ki so predvsem potrebni za delo med vaško mladino in najosnovnejšimi organizacijami.

Zdrava zabava mladine v delovnih brigadah, igre, prireditve, pesmi, taborni ognji, medsebojna gostovanja, tekmovalni duh v delu in udejstvovanju, vse to veselo življenje pa navdušuje mlade graditelje in jih vzpodbuja k vedno večjim podvigom za ustvaritev boljše in srečnejše bodočnosti njihove domovine.

„DELAL BOM SAMO TO, KAR JE KORISTNO ZA NAŠE LJUDI, ZA NJHOVO SREČO IN OSVOBODITEV. NAJ PRIDE KAR KOLI, ZAPELJATI ALI PREVARATI SE NE BOM DAL NIKOMUR!“

(Janko Premrl — Vojko, narodni heroj Slovenske Primorske, padel 26. febr. 1943.)

V. NEKRASOV:

BOJNI POLET

Tokrat se je čutila med pripravami za polet v nemško zaledje v vsem neka posebna napetost: v tem, kako pozorno so tehniki pregledovali motorje in v tem, kako pazljivo in skrbno so krmarji eskadrile preverjali zemljevide.

Čakala jih je resna bojna operacija. Zjutraj so bili prinesli podpolkovniku Raskazovu pismo iz nekega partizanskega odreda. Pismo je poročalo o močnem kazenskem odredu Nemcev, ki so se bili vgnezdili v vasi z dvajsetimi tanki in dvema oklepnikoma. Partizani so priložili pismu skrbno izrisano skico kraja in prosili, naj jim letalstvo z nepričakovanim napadom iz zraka pomaga razbiti kazenski odred.

Vsaki pilot v eskadrili komandirja Bogdanova, ki mu je bila naložena ta operacija, je razumel, da ga čaka težka naloga. Do cilja je bilo dobrih dvesto kilometrov. Premalo znana pot je vodila nad samimi gozdovi in močvirji. S partizani so se dogovorili po radiu, da bodo ob določenem času zažgali okrog vasi kresove.

Zelena raketa je zarisala oster lok. Letala so se dvignila.

Ni se posrečilo neopaženo preleteti linijo fronte. Zasmrdelo je po smodniku, zagrmelo je desetine sovražnih protiletalskih topov, zaregljali so mitraljezi, zabobneli avtomatski topovi. Pred Bogdanovo eskadrilo je skoraj ena sama ognjena stena prerezala te-

mo in se dvignila pod nebo. Komandir je ustavil motor in letalo se je neslišno spustilo ter se v ovinku izognilo barožnemu ognju nemških topov. Fronta je ostala zadaj. Komandirji trojki so signalizirali, da je pri njih vse v redu, da ni izgub.

Polet je bil od minute do minute težji. Letala so prodirala skozi gosto meglo, zemlja je bila zavita v črno temo.

»Ob pol dveh.« je ponovil Bogdanov sam pri sebi.

Ob pol dveh bi morala biti naša letala nad ciljem — tako je bilo domnjeno s partizani.

Končno je komandir zaslišal krmarjev glas in olajšano vzdihnil. Krmar je sporočil, da vidi jezero. Glej, tam dole je ozek svinčen pas, ki se vidi skozi gost dim. Odtod je bilo treba zaviti proti severu in kreniti nad reko do cilja.

Partizani so bili med tem časom postavili straže tako, da so imeli pod nadzorstvom ves breg reke in ves rob gozda. Videli so, kako Nemci utrjujejo bivšo gospodarsko domačijo v zasedenem sovhozu, kako kopljejo strelske jarke ter grade bunkerje in vrtajo v stene živinskih staj okenca. Očividno so mislili, da bodo tako povsem varni pred partizani. Skozi široko odprto okno starinske hiše s stebriči so se razlegali zvoki orkestra. Proti polnoči je v hiši in na vrtu vse utihnilo.

Pod visoko, z mahom obraslo jelko je sedela družba partizanov. Cigarete so se svetlikale v noč, partizani so se tiho pomenkovali.

Naraščala je nestrpnost, ki so z njo pričakovali letala. Pomenek je utihnil.

Aljoša, osemnajstletni fant, eden najboljših izvidnikov odreda, se je neprenehoma oziral v temno nebo.

Kar je v grmovju zašumelo in vsi so vzdrhteli. Po poti, ki je vodila k sovhozu, je prihajal močan partizanski odred. Komandir odreda je stopil k jelki.

»Je vse v redu, tovariši?«

»Vse, kakor je treba.« je odgovoril Aljoša za vse.

»Ste dračja pripravili?«

»Za štiri kresove.«

»No, kmalu bodo tu.« je dejal komandir in pogledal na uro.

»Da bi le res bili čimprej.« je rekel Aljoša nestrpno.

Nekaj časa je bilo vse tiho. Komandir je pogledal na uro in zapovedal: »Žažgite kresove!«

In povsod — na bregu reke in na robu gozda — so zažareli kresovi, da je bil naenkrat ves gosposki dom lepo razsvetljen.

»Eh, da bi se le ne zakasnili.« je vzdihnil priletni kolhoznik. Nemcev je tam najmanj pet sto in še tanke imajo, pa metalce min.«

Nemir je odseval komandirju odreda iz oči. Bilo je že pet minut čez pol dveh. Napeta tišina. Tudi Aljoša je obmolknil. Napeto je prisluškoval; kar se mu je zadelo, da sliši daleč nekje brnenje motorjev.

»Naši! K nam lete, kali?« Aljoša vidi, kako se partizanom zjasne obrazi. »Da! Letala! Zdaj ni nobenega dvoma več.« Brnenje motorjev je bilo vedno močnejše, bližalo se je.

»Letel« je dejal nekdo glasno in svečano.

In že so bila letala nad glavami partizanov. Visoko gori pod nebom sta zažareli dve svetlobni raketi. Svetlo je postalo naokrog, kakor podnevi.

Partizani so jeli metati kape kvišku. Aljoša je zaplesal okoli ognja.

Eskadrila Bogdanova se je razvila nad domačijo in že je zažvižgala po zraku prva bomba. Sledila ji je druga, ki je treščila naravnost v hišo. Zaregljali so nemški mitraljezi — zaregljali in kmalu utihnili. Žvižgale in bobnele so vedno nove bombe. Močne eksplozije so se strnile v splošno, nepretrgano brnenje. Požar je zajel vso domačijo, gorele so tudi nemške utrdbe.

Partizani so videli, kako so se prestrašeni in na pol nagi Nemci razbežali. Hiteli so po poti proti gozdu.

Ko je čez dobre četrte ure zadnje letalo odvrlo svoj smrtonosni tovor in izstrelilo zeleno raketo v znak, da je bombardiranje končano, je komandir partizanskega odreda dvignil brzostrelko nad glavo in vkliknil: Hura! Za domovino! Za Stalina! in planil je po poti proti goreči hiši.

»Hura!« so kriknili partizani in planili za komandirjem.

Hiteli so od dveh strani proti domačiji, da bi odrezali Nemcem pot. Zaregljale so brzostrelke. Boj se je začel.

Drugi dan je prispela iz partizanskega odreda v štab eskadril lahkih bombnikov tale radijska brzojavka:

»Prisrčna hvala za pomoč, tovariši! Kazenski odred razbit. Pobitih 276 hitlerjevcev, uničenih 12 tankov, dva oklepnikarja. V naših rokah bogate trofeje.«

Pionirski koticek

Pionirji, tekmujte tudi vi!

Na pokrajinski konferenci Zveze mladine za Slovensko Koroško so pod geslom »Pristopimo k delu z našimi najmlajšimi« razpravljali o pionirski organizaciji.

Pionirji, pionirke, naši najmlajši! Koroška slovenska mladina se je obvezala, da vam bo posvetila posebno pozornost. Olajšajte ji delo, vključite se v pionirsko organizacijo, pritegnite še svoje tovariše! Učite se z veseljem in navdušenjem naše lepe slovenske besede v pionirskih krožkih! **Tekmujte med seboj, kdo se bo prvi naučil lepo brati, kdo bo pravilneje pisal, kdo bo lepše deklamiral pesem!** Pa ne samo to. V isti vasi je tudi še druga skupina pionirjev, ki se uči slovenskega jezika! **Pozovite jo na tekmovalje!** Pazite, sedaj tekmujete skupaj, zato je važno, da vsa skupina enako dobro in hitro napreduje. Če je med vami pionir, ki ne sledi pouku in zaostaja, mu vsi ostali pomagajte! Zavedajte se, da vaša skupina ne bo mogla biti prva, če bo med vami nekdo, ki bo zmanjševal njene uspehe. **V pionirskih krožkih berite »Mlado Koroško«, berite slovenske knjige!** Tovariš mladinec ali mladinka, ki vam bo pomagal pri organizaciji in učenju, vam bo gotovo preskrbel zanimive knjige in brošure.

Pionirji in pionirke! Tekmujte v dopisovanju »Mladi Koroški«, v »Pionirski koticek!« Pišite o vsem, kar delate in vidite, o svojih uspehih in težavah!

Sola za pionirje v novi Jugoslaviji

Glavna naloga jugoslovanskih pionirjev je učenje. Zato pionirska organizacija v prvi vrsti vzgaja mlade učence v pravilnem odnosu do šole in jih vzpodbuja k učenju.

Učenci enega razreda sestavljajo pionirsko četo, ki jo vodi načelnik. Četa je razdeljena na desetine z deseterji na čelu. Načelnik in deseterji so najboljši učenci, ki v vseh stvareh nudijo pomoč ostalim pionirjem. Ker načelniki in deseterji poznajo zmožnosti svojih tovarišev, jim v tekmovalnih načrtih lahko pravilno porazdelijo naloge.

Pri učenju sev sa četa porazdeli v skupine, kjer boljši učenci pomagajo slabšim. Skupine in posamezniki tekmujejo med seboj za čim boljše uspe-

S pionirji iz bližnjih vasi in krajev se domenite za skupno, samo pionirsko prireditve. Ne bojte se in ne oklevajte, saj vam bodo mladinci in mladinke pomagali premostiti vse težave! In tudi starejši vam bodo radi pomagali, če jim boste razložili svoje želje.

Pionirji in pionirke! Skupno z mladinci izdelujte slovenske napise na kažipotih, v vaseh, na križpotih! Opozarjajte mladino na vsako napisno tablo, ki še nima poleg nemškega besedila tudi napis v slovenščini! Za prireditve, ki bo v vasi ali bližnjem kraju, je potrebnih veliko slovenskih zastavic in simbolov naše svobode — rdečih peterokrakih zvezd. Sedite okoli mize, pionirji, vzemite papir, svinčnik, škarje in lepilo in tekmujte med seboj, kdo bo naredil lepše zastavice, kdo bo izrezal več zvezd!

Pionirji in pionirke! Pomagajte raznašati »Slovenski vestnik«, skrbite, da bo redno prihajal v vsako slovensko hišo! Pomagajte odborom OF z raznašanjem vabil, z lepljenjem oznak, s prenašanjem pošte iz vasi do vasi!

Pionirji in pionirke, tudi vi ste del slovenske koroške mladine, tiste slovenske mladine, ki v svoji borbi in v svojem delu ne pozna ovir in zaprek. Zavedajte se, da je tudi vaše delo in udejstvovanje v pionirski organizaciji, da je vaše učenje slovenskega jezika, vaša pomoč mladini in starejšim del težke borbe koroških Slovencev za njihove pravice — za priključitev k novi, Titovi Jugoslaviji!

he v učenju. Ker vsi učenci razumejo in obvladajo snov, učitelj lahko uspešno poučuje.

O ocenah razpravlja štab pionirske čete: učitelj, načelnik in deseterji. Najprej ocenjujejo pionirji sami in povedo svoja mnenja učitelju. Večinoma so ocene pravilne in le včasih pride do razpravljanja in utemeljevanja. Pri ocenah niso važni samo odgovori na učiteljeva vprašanja, ampak tudi domače naloge in šolski pismeni izdelki. Po razdelitvi spričeval se zberejo pionirji na konferencah, kjer še sami presojujejo svoje ocene. Tak način ocenjevanja znanja in sposobnosti učencev ima popoln uspeh, kajti niti en pionir se ne pritožuje nad ocenami, vsi so prepričani v pravično ocenjevanje.

NEKAJ ZA ZABAVO

Snežna poljana vas vabi! Igre na mrzlem in svežem zraku vas bodo poživile in vam olajšale učenje! Poskusite, če ne verjamete!

1) **Kdo bo prvi?** Dve ali več skupin po 5—6 pionirjev tekmuje, kdo bo hitreje in lepše postavil sneženega moža v dogovorjenem času n. pr. v desetih minutah. Vsaka skupina si

razdeli delo, eni bodo valili kepe za trup, drugi za glavo, tretji poiščejo predmete za oči, ušesa, kapo itd., vsi pomagajo drug drugemu. Eden, dva ali več tovarišev, ki so za to določeni, ocenijo izvršeno delo in določijo zmagovito skupino.

Morda vam bo tudi ta igra ugajala:

2) **Kdo je najboljši strelec?** Postavimo sneženega moža s pokrivalom. V razdalji nekaj metrov stojte vrste po 5—6 strelcev. Vsak ima pravico na 1 met s sneženo kepo. Zadetek je veljaven, če zbijemo sneženemu možu pokrivalo z glave. Vsak zadetek šteje eno točko. Vrsta, ki ima največ točk, zmaga.

No, in za nameček vam povemo še eno igro v zimski naravi:

3) Na vrhu ne prevelike strmine stoje tekmovalci. Vsak ima poleg sebe veliko, trdno sprijeto sneženo kepo, ki jo je napravil sam. Na znamenje začne valiti kepo po strmini. Kdor pride prvi s celo kepo do vzhajanja strmine, je zmagovalec. Dragi pionirji, nikar ne zmajujte z glavami čes, saj to ni nič posebnega. Ko boste poskusili, pa boste tudi sami uvideli, da to ni tako enostavno.

Dragotin Kette:

VRABEC IN LASTOVKA

Na streho je priletel vrabec k lastovki.

»Kam greš, lastovka?« je ščebetaje vprašal brhko soseda.

»Na jug, na jug,« je začvrčala ptica, »kaj ti ne pojdeš na zimo iz teh mrzlih in neprijetnih krajev?«

»Jaz, a zakaj neki?«

»Glej ga, bedaka, saj tu ne boš imel ne gorkega stanovanja, ne dovolj hrane...«

»In ko bi moral tudi poginiti,« je odvrnil dobri rjavček, »ne zapustim svoje preljubne domovine, marveč z njo hočem trpeti in stradati ter pričakovati boljših in srečnejših dni.«

STRIC JOŽA SVOJIM PRIJATELJEM

Prijatelji! Vsa Slovenska Koroška tekmuje z geslom »Vse za priključitev k Titovi Jugoslaviji!« Tudi prijatelji »Mlade Koroške« bodo tekmovali. Natanko preberite pozive, namenjene mladini in našim najmlajšim! Stric Joža k tem načrtom nima kaj dodati razen iskrene želje, da bi vsi prijatelji »Mlade Koroške« postali navdušeni pionirji in da bi v tekmovalju prekosili vse obveze ter dosegli prvo mesto! Tekmujmo za zmago!

Franci Suklič in Folti Rulič iz Glinj pri Borovljah: Ker sta oba iz istega kraja, vama bom kar skupno odgovoril. Franci, praviš, da bi rad postal kar steber pionirčkov. Zares lepo, da te navdajajo take želje. V tekmovalju boš imel veliko prilike, da se izkažeš! Folti, in ti praviš, da si na prireditvi deklamiral pesmico in da se pripravljaj na nov nastop. Vidiš, to je kar lepo, vendar naj ti to še ne zadošča. Iskati moraš vedno nove naloge, ako hočeš, da boš zrasel v poštenega, zavednega in, naprednega mladince. Vsak uspeh naj ti bo spodbuda za novo delo. Prav iskreno pozdravljena oba!

Rajko Mochar iz Nagelč pri Št. Prisožju: Praviš, da si imel brata partizana in da je morala vaša družina pod nacisti prestatati veliko gorja. Sedaj pa da hočeš na vse to pozabiti in se z veseljem oprijeti dela. — Veš, ne strinjaj se čisto s teboj, da bi na vse trpljenje kar mimogrede pozabil. Spomin na prestano gorje nas opominja, da ne smemo prenehati s svojim bojem za pravice tako dolgo, dokler ne bo zagotovljena resnična osvoboditev. Čeprav si še majhen in hodiš šole v tretji razred ljudske šole, si že desetokrat trepetal pred gestapovskimi zverinami, ki so stikale po vaši vasi in po vaši hiši za slovenskimi partizani, med katerimi je bil tudi tvoj brat. Vidiš, mi pa moramo doseči to, da nemški žandarji in gestapovci nikdar več ne bodo požigali naših domov ter nikoli več preganjali in morili naših bratov in sester!

Ja, še to: čeprav si se malo zmotil pri reševanju ugank, ti je bila sreča mila in dobiš lepo nagrado. Stric Joža je prepričan, da se boš tudi ti z navdušenjem vključil v tekmovalje pionirjev. — Toplo pozdravljen!

KRIŽANKA »POLZEK«

Vodoravno: 1. Največji ptič; 4. oseba, ki jamči; 6. Einspielerjev rojstni kraj; 7. vrata pri ograji; 9. kvar-topirski izraz (tudi »kralj« po italijansko).

Navpično: 1. Okrajšava za narodnoosvobodilno vojsko; 2. roparska ptica; 3. oblika glagola jokati; 4. okrajšava za »post scriptum« (dodatek na koncu pisma); 5. ga čutimo po slabem dejanju; 8. površinska mera (100 kvadratnih metrov).

UGANKE

1.

Pod goro
kralj z vojsko;
prišel je čas —
misli na nas!

2.

Samorastovo drevo,
na drevesu dvanajst vej,
vsaka veja štiri gnezda,
v vsakem gnezdu sedem ptičkov,
vsak zna štiriindvajset pesmic.

(Oton Župančič)

REŠITEV UGANK:

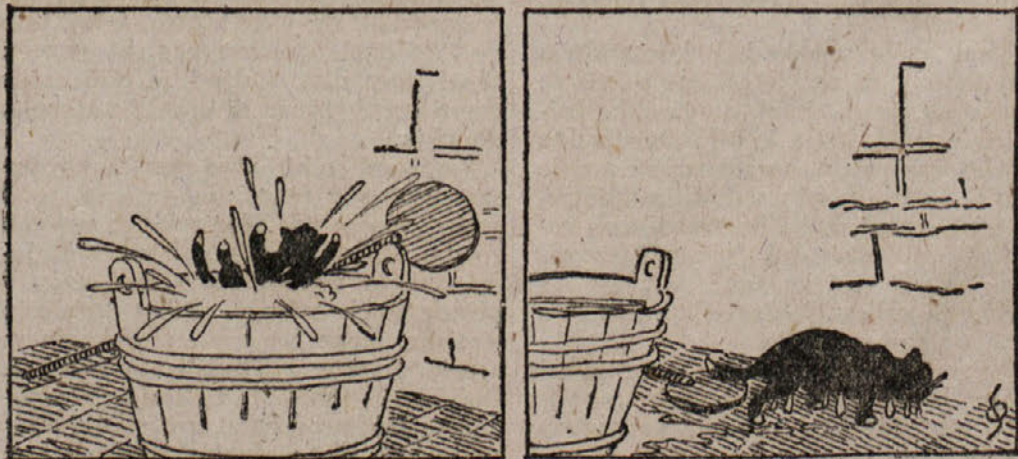
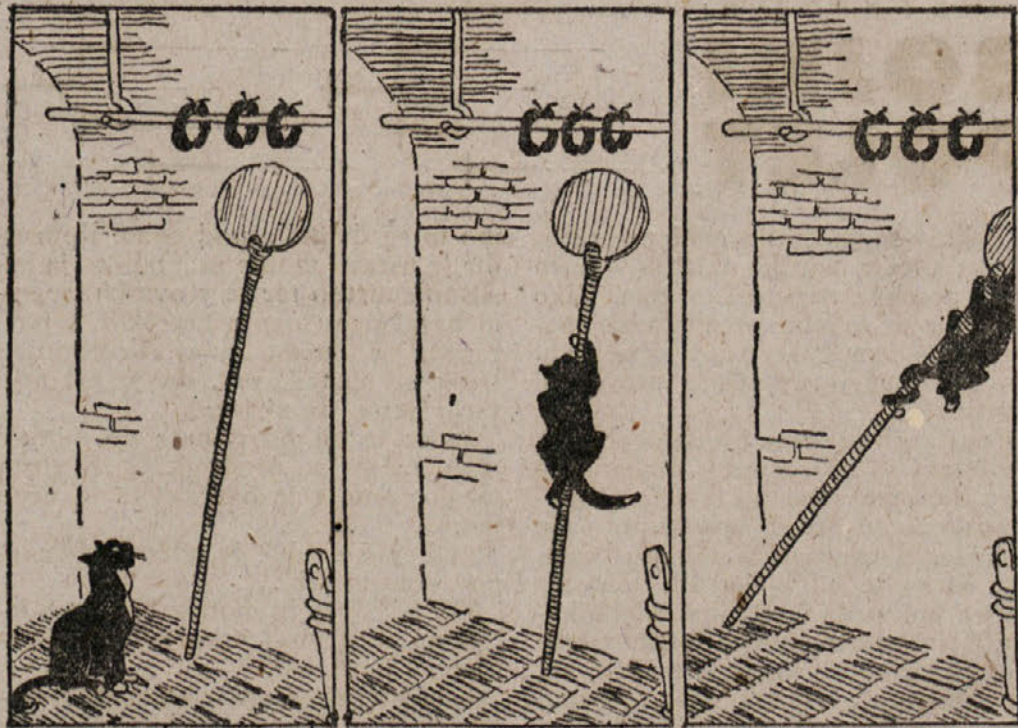
- Mačka.
- Vinska trta — vino.

REŠITEV KRIZANKA »ČRNI MUC«

Vodoravno: 1. Oko; 4. dom; 5. hiša; 7. K. S.; 8. na.

Navpično: 1. Od; 2. Koroška; 3. om; 6. as; 8. noč; 9. uš.

Prigode muca Godrnjuca

Prijatelji, opišite, kaj vse je doletelo našega muca Godrnjuca, ki so mu zadišale klobase v shrambi. Najboljši opis bo zopet nagrajen z lepo knjigo.